

OD REDAKCJI

Archeologia śląskiego późnego średniowiecza i nowożytności przeżywa dziś okres intensywnego rozwoju. W dużym stopniu wpływ na to miał gwałtowny przyrost źródeł, spowodowany inwestycjami miejskimi lat 90. XX w. W niektórych dziedzinach odczuwamy nawet *l'embarras de richesse*, w innych ciągle jeszcze niedostatek źródeł. Pozyskanie źródeł to jedno, a ich w miarę szybkie uprzystępnienie – o czym przekonaaliśmy się przy okazji badań milenijnych – to drugie. Przypomnieć też warto w tym kontekście znane powiedzenie prof. Jerzego Topolskiego, że „wartość źródła zależy od przygotowania badacza”. Ostatnio doszedł także internet z niebywałą wręcz możliwością dotarcia do niedostępnej kiedyś literatury, a zwłaszcza najcenniejszych źródeł ikonograficznych.

Z niezbyt długiej, ale jednak już z jakiejś perspektywy czasowej, jako początek intensywniejszych badań nad późnym średniowieczem na Śląsku uznaliśmy zorganizowaną w 1992 r. przez Instytut (wówczas Katedrę) Archeologii i Centrum Badań Bohemistycznych i Śląskoznawczych Uniwersytetu Wrocławskiego międzynarodową konferencję z cyklu *Kultura średniowiecznego Śląska i Czech* zatytułowaną *Miasto*, która odbyła się w Kłodzku. Materiały z

tej sesji opublikowano w 1995 r. Kolejną konferencję z tego cyklu pt. *Zamek* zorganizowały te same jednostki w 1994 r. we Wleniu, a materiały opublikowano w 1996 r. Ostatnia z tego cyklu konferencja, zorganizowana przez te same instytucje, odbyła się w 1996 r. we Wrocławiu i miała tytuł „*Rewolucja XIII wieku*”, a została opublikowana w 1998 r. Warto tu też wspomnieć, że problematyka późnośredniowieczna i nowożytna zdominowała w ostatnich latach wydawane na Śląsku periodyki *Silesia Antiqua* i *Śląskie Sprawozdania Archeologiczne*.

Ważnym wydarzeniem w dziejach archeologii późnego średniowiecza na Śląsku było ukonstytuowanie się w 1995 r. nieformalnego Zespołu do Badań Średniowiecznego i Nowożytnego Wrocławia, którego celem jest wspomaganie badań i udostępnianie ich wyników. Działalność Zespołu przejawia się w organizowaniu spotkań naukowych, w których biorą udział – w zależności od poruszanej tematyki – także przedstawiciele pokrewnych specjalności i nauk przyrodniczych, jak również w inspirowaniu publikacji źródeł. Efektem tego rodzaju działalności było zainicjowanie w 1999 r. serii wydawniczej *Wratislavia Antiqua*, której 6. już tom oddajemy do rąk Czytelników.